

عنوان مقاله:

نقش فضای سبز محیط های کودکی در شکل گیری هویت شخص و مکان با تأکید بر عامل حس تعلق به مکان

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی شادلوچهرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه حکیم سبزواری

بهرام سیاوش پور - دانشیار و رئیس دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه حکیم سبزواری

زهره مولایی رامشه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

مکان ها نقش عمده ای در ساختن و شکل دادن هویت شخص دارند و تصور این امر با در نظر گیری آن به عنوان امتدادی از هویت کودکی و مکانی که کودک در آن رشد کرده و بالیده شده، به واقع نزدیکتر است. با بررسی ادبیات پیرامون حس تعلق به مکان در کودکان، می توان ارتباط معناداری بین هویت کودک و مکان او یافت و همچنین می توان دریافت که احساس تعلق انسان به یک مکان با ابعاد مختلف اجتماعی، روانشناختی و کالبدی از دوران کودکی، می تواند هویت کودکی و بزرگسالی او را تحت تأثیر قرار دهد. هدف از انجام این تحقیق پاسخ به این سوال است که چگونه فضاهای سبز شهری و محلی کودکان به عنوان عاملی کالبدی که می تواند آنان را با خود درگیر کند، مقدمات ایجاد یک تعلق و وابستگی و به تبع آن هویت کودکی را فراهم می سازد؟ همچنین بر آنیم تا با تبیین عوامل روانشناسانه فضای سبز، به راهبرد هایی طراحانه در ایجاد چنین فضاهایی دست یابیم که جهت دستیابی به این مهم، با تأکید بر فضای سبز محیط کودکان و تقسیم آن به دو بعد منظرگاه و ارتباط فیزیکی، تأثیر این عامل را بر تقویت حس تعلق به مکان مورد بررسی قرار می دهیم. در یک نتیجه گیری کلی از بحث می توان چنین بیان کرد که منظر فضای سبز با کاهش اضطراب، ایجاد نشاط و لذت بصری، و ارتباط فیزیکی با فضای سبز از طریق تجربه مستقیم، مشارکت کودکان در ایجاد محیط و بازی در طبیعت، حس تملک و عزت نفس، و به تبع آن حس تعلق را تقویت می کنند و مقدمات شکل گیری هویت شخص را رقم می زند

کلمات کلیدی:

حس تعلق به مکان، شکل گیری هویت، منظر فضای سبز، ارتباط فیزیکی با فضای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380569>

